

[Socialministeren.]

tægtsbestemte folkepension. Nogen ændring af denne pristalsregulering af folkepensionen til de mindrebemidlede er ikke påtænkt af regeringen, men det er under overvejelse at fremsætte forslag til nogle andre forbedringer af folkeforsikringslovens regler, der altså alene kommer dem til gode, som oppebærer indtægtsbestemt folkepension.

Ragnhild Andersen: Den sidste oplysning, som den højtærede minister gav, om at man i ministeriet overvejer ændringer til gunst for de mindrebemidlede, glæder mig overordentlig meget, og jeg siger tak til ministeren for denne oplysning — vi har jo så mange gange efterlyst sådanne forbedringer — og takker for besvarelsen af spørgsmålet.

Jeg vil dog gerne på grundlag af ministerens egen erkendelse af, at stigningen for de bedrestillede, for de velhavende folkepensionister udgør en betydelig større andel af velstandsstigningen end den, som kommer de mindrebemidlede til gode, spørge ministeren, om han ikke mener, at der på dette grundlag er anledning til at sikre, at de mindrebemidlede får garanteret, at deres indkomster ikke bliver en mindre andel af befolkningens samlede indkomster, end de var på det tidspunkt, da man sikrede de velhavende en stadig sum på 9 pct. af befolkningens samlede indkomst. Den ordning, vi har nu, viser sig jo at være til fordel for de velhavende og til skade for de mindrebemidlede.

Formanden: Jeg henstiller, at der bliver mere ro i salen under forhandlingen.

Ragnhild Andersen: Når jeg sagde 23,5 pct., var det på grundlag af den folkepension, som blev fastsat den 1. oktober 1957. Jeg beklager, at jeg i mit spørgsmål har skrevet 2 år og ikke 2½ år, for mine beregninger er foretaget for 2½ år, og det skulle være korrekt med stigningen på de 23,5 pct. af folkepensionen til de bedst stillede, på samme tid som de mindrebemidlede stigning kun er på 5,7 pct.

Socialministeren (Bomholt): En sammenligning mellem de to beløb vil altid være

behæftet med mangler, når man lægger det sidste par års beløb til grundlag for bedømmelsen, idet forsørgerbegrebet her indgår i beregningerne. Den forskydning, der er sket i forsørgerbegrebet, indvirker på tallet.

Det er meget tænkeligt, at der i den kommende tid vil ske en forskydning til gunst for den indtægtsbestemte folkepension i relation til mindstebeløbet, og i øvrigt synes jeg, det ærede medlem skulle se på det forslag, der eventuelt fremkommer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else Zeuthen* til udenrigsministeren:

„Vil udenrigsministeren lade Danmark som medlem af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd (ECOSOC) stille forslag om, at slaverikonventionen af 1956 bliver ført ud i livet?“

Else Zeuthen: De fleste mennesker her i landet er sikkert af den overbevisning, at slaveri i sin mest elementære form — det vil sige, at mennesker bliver gjort til genstand for køb og salg ligesom kreaturer, — forlængst er en uddød foreteelse, var noget, man kæmpede imod i begyndelsen af det 19. århundrede, og at der blev sat en endelig bom for det ved den amerikanske borgerkrig, der jo netop drejede sig om slaveriets ophør.

Men sådan er forholdene aldeles ikke. I vore dage florerer slaveriet stadig — det er der mange troværdige vidnesbyrd om — navnlig i egnene omkring den arabiske halvø, og det har ikke mindst fået en blomstring, efter at oliefundene og oliens betydning har bragt store rigdomme ind over Saudi-Arabien.

Der er i tidens løb blevet vedtaget en stor mængde internationale konventioner mod slaveriet; jeg skal her blot nævne Folkeforbundskonventionen af 1926. Det varede imidlertid 8 år, før Folkeforbundet besluttede sig til at nedsætte en ekspertkomité til at overvåge, at konventionens bestemmelser blev ført ud i livet. Krigens sætning stopper for arbejdet, og slaveriet forøgedes igen. I 1956 bekræftede FN imidlertid Folkeforbundstraktaten og tilføjede en supplerende konvention mod slaveri og slaveriagtige tilstande, som de